

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: _____, zast.: Mgr. Luďkem Šíkolou, advokátem, Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému: Ministr zdravotnictví, Palackého nám. 4, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.7.2008, č.j. 9464/2008

t a k t o :

Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 4.7.2008, č.j. 9464/2008 se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.760,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce, Mgr. Luďka Šíky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal k soudu žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž žalovaný zamítl rozklad proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 13.5.2008, č.j. 9464/2008-SOZ-30.0-5.5.08, o odmítnutí žádosti o poskytnutí strategické hlukové mapy letiště Praha-Ruzyně a strategické hlukové mapy aglomerace Praha podle § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (zákon).

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 13.3.2008 žalobce požádal o poskytnutí kompletní Strategické hlukové mapy aglomerace Praha v elektronické podobě na CD včetně textové části zpracované spol. Akustika Praha s.r.o. na základě smlouvy o dílo č. 0037/07, což odůvodnil zájmem získat přístup ke kompletním informacím o zdraví ohrožujícím faktoru (hlukové zátěži) v oblasti, kde bydlí. Zároveň trval na přímém poskytnutí této informace podle § 6 odst. 2 zákona. Ministerstvo zdravotnictví sdělením ze dne 14.3.2008 žadateli sdělilo, že povinný subjekt s ohledem na ust. § 80 odst. 1 písm. r) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, je povinen strategické hlukové mapy zpřístupňovat veřejnosti, přičemž žádost byla posouzena podle obsahu jako žádost o sdělení, jak ministerstvo plní svou informační povinnost vůči veřejnosti dle zákona č. 258/2000 Sb. Ke stížnosti podané žadatelem podle § 16a zákona bylo rozhodnutím ministra ze dne 28.4.2008, č.j. 12017/2008 orgánu prvního stupně přikázáno, aby ve lhůtě 15dnů žádost vyřídil. Dne 13.5.2008 povinný subjekt vydal rozhodnutí č.j. 9464/2008-SOZ-30.0-5.5.08, jímž byla žádost podle § 15 odst. 1 zákona odmítnuta s odůvodněním, že povinný subjekt informaci neposkytne, pokud ji ve smyslu § 11 odst. 2 písm. b) zákona zveřejňuje na základě zvláštního zákona a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období. Zvláštním zákonem je zákon č. 258/2000 Sb., jehož ustanovení § 80 odst. 1 písm. q) a r) ukládá povinnému subjektu zpřístupňovat veřejnosti strategické hlukové mapy, a to nejpozději v 5-letých obdobích. V rozkladu podaném proti tomuto rozhodnutí žadatel uvádí, že zpřístupňování podle § 80 odst. 1 písm. r) zákona č. 258/2000 Sb. a obdobně podle § 4 vyhlášky č. 523/2006 Sb., (vyhláška o hlukovém

mapování), nelze zaměřovat se zveřejňováním podle zákona č. 106/1999 Sb., oba pojmy nejsou zaměnitelné. Žadatel připomněl ust. § 5 odst. 1 a 2 zákona č. 106/1999 Sb. o úpravě zveřejňování, resp. zpřístupňování informací povinnými subjekty. Žadatel tak má za to, že zákon č. 258/2000 Sb. není zvláštním zákonem ve vztahu k zákonu o informacích, na jehož základě by povinný subjekt zveřejňoval mapy a není tedy dán důvod pro neposkytnutí informace dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Navíc se jedná o informace se vztahem ke zdraví a životnímu prostředí a jejich zveřejnění by pro povinný subjekt mělo být samozřejmostí. Žalovaný však po přezkoumání prvostupňového rozhodnutí podle § 89 odst. 2 správního řádu dospěl k závěru, že ministerstvo zjistilo skutkový stav v dostatečném rozsahu a správně aplikovalo příslušné právní předpisy. Podle § 80 odst. 1 písm. q) zákona č. 258/2000 Sb. ministerstvo pořizuje a dojde-li k podstatnému vývoji, který významně ovlivňuje stávající hlukovou situaci, aktualizuje, nejdéle však jednou za 5 let, strategické hlukové mapy, jejichž součástí jsou mezní hodnoty hlukových ukazatelů. Strategické hlukové mapy je ministerstvo povinno v souladu s § 80 odst. 1 písm. r) zákona č. 258/2000 Sb. zpřístupnit veřejnosti, a to v rozsahu podmínek stanovených prováděcím předpisem. Podle § 4 vyhlášky o hlukovém mapování se strategické hlukové mapy zpracovávají jako grafické výstupy, mapy znázorňující překročení mezních hodnot hlukového ukazatele, diferenční mapy, na kterých se stávající situace porovnává s možnými budoucími situacemi a mapy ukazující hodnotu hlukového ukazatele případně v jiné výšce, než je výška 4 nad terénem. Tyto mapy ministerstvo zpřístupňuje veřejnosti v listinné podobě ve svém sídle a v elektronické podobě na své internetové adrese. Proto je ve věci třeba aplikovat ust. § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., tedy žádost podle tohoto ustanovení odmítnout. Strategické hlukové mapy jsou zveřejňovány na základě zvláštního zákona, jímž je zákon o ochraně veřejného zdraví a jsou zveřejňovány v předem stanovených pravidelných obdobích. Irrelevantní je námitka odlišnosti pojmů zveřejňování resp. zpřístupňování veřejnosti, oba tyto pojmy naplňují účel práva na informace. Ministerstvo má ze zákona povinnost zpřístupnění veřejnosti, tedy učinit strategické mapy známé předem nekonkretizovanému okruhu osob. Ze strany ministerstva tak jde v případě postupu při zpřístupňování strategických hlukových map dle § 4 vyhlášky o hlukovém mapování o informace povinným subjektem zveřejňované, neboť vyhláška ukládá je poskytnout na internetové adrese ministerstva stejně jako umožnění přístupu k listinné podobě map v sídle ministerstva.

Žalobce v žalobě namítl, že ministerstvo, které je nepochybně povinným subjektem, požádal o poskytnutí kompletní Strategické hlukové mapy aglomerace Praha a kompletní Strategické hlukové mapy letiště Praha-Ruzyně v elektronické podobě na CD včetně jejich textových částí zpracovaných společností Akustika Praha s.r.o. na základě smlouvy o dílo č. 0037/07. Žalobce očekával, že povinný subjekt mu v souladu s § 14 odst. 5 písm. d) zákona doručí CD s požadovaným obsahem. Ministerstvo však žádost odmítlo podle § 15 odst. 1 zákona z důvodu dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona, s odůvodněním, že podle § 80 odst. 1 písm. r) zákona č. 258/2000 Sb. a § 4 vyhl. č. 523/2006 Sb. strategické hlukové mapy zpřístupňuje veřejnosti ve svém sídle a na internetu, a to na webové stránce <http://hlukovemapy.mzer.cz>. Ministr zdravotnictví se s tímto názorem ztotožnil. Žalobce uvedl, že na uvedené internetové adrese se nacházejí hlukové mapy Prahy a letiště Praha-Ruzyně, jedná se však pouze o grafické vyjádření, které bez textové části má minimální vypovídací hodnotu. Proto žalobce požádal o kompletní strategické hlukové mapy včetně úplné textové části. Tuto část žádosti správní orgány zcela pominuly a účelově se soustředily pouze na grafickou část strategických hlukových map. Povinný subjekt je povinen poskytnout veškeré informace, o které má žadatel zájem, pokud se na ně nevztahuje některý důvod omezení práva na informace, a tyto informace poskytnout ve formě, kterou si žadatel určil. Strategické hlukové mapy včetně textových částí nejsou vyloučeny z režimu svobodného přístupu k informacím. I pokud by žalobce přistoupil na to, že grafické znázornění hlukové mapy je veřejnosti přístupné na internetu, zůstává ještě obsáhlá textová část, kterou je nutné na základě žádosti poskytnout. Právo na tyto informace však bylo žalobci upřeno a textovou část hlukových map žalobce neobdržel, ač podle žalobce nebyl dán důvod pro odmítnutí žádosti o tyto informace. Žalobce tak byl zkrácen na svém právu na svobodný přístup k informacím dle čl. 17 Listiny. Žádá proto, aby soud rozhodnutí zrušil a nařídil žalovanému poskytnout předmětné hlukové mapy včetně jejich textových částí a dále aby žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náklady řízení za soudní poplatek a za dva úkony právní služby po zvýšení o DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce podal dvě žádosti na základě dvou právních titulů, a to dne 6.3.2008 žádost podle zákona č. 106/1999 Sb. a dne 5.5.2008 totožnou žádost podle zákona č. 123/1998 Sb. Cílem zákonodárce však není vytvářet dva duplicitní tituly a ve věci může být uplatněn pouze titul jeden, jímž je podle žalovaného zákon č. 123/1998 Sb., jak žalovaný dovodil z obsahu ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., který se nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování;

dle poznámky pod čarou je tímto zvláštním zákonem i z.č. 123/1998 Sb. Přesto žalovaný, jak se dále ve vyjádření k žalobě uvádí, vycházel z toho, že v případě poskytnutí informací o hluku lze postupovat podle zákona č. 106/1999 Sb. a ministerstvo žalobcovu žádost podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o informacích odmítlo s poukazem na § 80 odst. 1 písm. q) a r) za použití § 80 odst. 1 písm. s) zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 222/2006 Sb., ve spojení s § 4 vyhl. č. 523/2006 Sb., neboť ministerstvo veřejnosti zpřístupnilo v listinné podobě ve svém sídle a v elektronické podobě na své internetové adrese strategické hlukové mapy zpracované jako grafické výstupy, mapy znázorňující překročení mezních hodnot hlukového ukazatele, diferenční mapy, na kterých se stávající situace porovnává s různými možnými budoucími situacemi a mapy ukazující hodnotu hlukového ukazatele případně v jiné výšce než 4m nad terénem. Nad rozsah stanovený právními předpisy ministerstvo zpřístupnilo veřejnosti souborné informace zaslané v této věci orgánu EU. V rozhodnutí o rozkladu se ministr vypořádal s námitkami žalobce týkajícími se výkladu pojmu zveřejnění a zpřístupnění informace. Zákon o informacích používá pojmu zpřístupnění v ust. § 5 odst. 2, ze souvislosti je zřejmé, že jde o zpřístupnění listinné podoby materiálů uvedených v tomto ustanovení. Pojem zveřejnění je v zásadě vymezen v § 3 odst. 5 zákona v souvislosti s pojmem zveřejněná informace, tj. informace, která může být znovu vyhledána a vystavena na úřední desce, s možností dálkového přístupu nebo umístěná v knihovně. Ministr oba pojmy shledal shodné. Žalovaný tak vyšel z toho, že na základě zákona poskytl veřejnosti včetně žalobce informace v rozsahu stanoveném právním předpisem a dále souhrnné informace, poskytnuté Komisi ES. Žalobce se však domáhá poskytnutí specifických elektronických programů chráněných autorským právem, jichž se však nelze na základě zákona č. 106/1999 Sb., ani jiného zákona, domáhat. Strategické hlukové mapy byly pořízeny na základě smlouvy o dílo s obchodními společnostmi Akustika Praha s.r.o. a Ekola group s.r.o. Tyto mapy je třeba považovat za autorské dílo chráněné autorským zákonem. Autorský zákon chrání podle § 1 písm. c) i práva pořizovatele k jím pořízené databázi, za kterou citovaný zákon považuje soubor nezávislých děl, údajů nebo jiných prvků, systematicky a metodicky uspořádaných a individuálně přístupných elektronickými nebo jinými prostředky, bez ohledu na formu jejich vyjádření. Kompletní strategické hlukové mapy pro okolí letiště Praha Ruzyně a pro aglomeraci Praha je třeba na základě autorského zákona považovat za souborné dílo ve smyslu § 2 odst. 2 autorského zákona, neboť předmětné databáze (kompletní strategické hlukové mapy pro okolí letiště Praha Ruzyně a pro aglomeraci Praha) jsou způsobem výběru a uspořádáním obsahu autorovým vlastním duševním tvůrčím. Ministerstvo zdravotnictví dodalo pro vytvoření map pouze metodická data, když stanovilo vyhláškou o hlukovém mapování způsob výpočtu hlukových ukazatelů, jejich mezní hodnoty a základní požadavky na obsah strategických hlukových map. Samotné hlukové mapy však pořídily smluvní obchodní společnosti, které provedly na svou odpovědnost příslušné výpočty, tato a další strategická data metodicky uspořádaly a v tištěné podobě elektronicky zpřístupnily. Ministerstvo dále při odepření kopii kompletních map včetně textové části vyšlo z toho, že obsahují důvěrné statistické informace získané podle § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 89/1995 Sb. o státní statistické službě, které nejsou zpřístupňovány podle zákona č. 106/1999 Sb. a dále, že mapy byly vytvořeny na základě digitálních topologicko vektorových dat ZABAGED, které na základě nevýhradní licenční smlouvy mezi Zeměměřičským úřadem a ministerstvem ze dne 8.12.2005 může ministerstvo užít pouze pro vlastní potřebu v rozsahu informačního systému Intranetu; nelze je však užít pro komerční účely, ani je poskytnout dalším subjektům. Poskytnutím kompletní Strategické hlukové mapy pro okolí letiště Praha Ruzyně v elektronické podobě na CD včetně textové části, zpracované spol. Ekola group, s.r.o. na základě smlouvy o dílo registrované pod č. 0029/07 a kopie kompletní Strategické hlukové mapy pro aglomeraci Praha v elektronické podobě na CD včetně textové části, zpracované spol. Akustika Praha s.r.o. na základě smlouvy o dílo registrované pod č. 0037/07 by ministerstvo porušilo nejen podmínky pro poskytování důvěrných statistických údajů a smlouvy se Zeměměřičským úřadem, ale i práva uvedených obchodních společností k předmětu práva autorského. I kdyby tedy žalovaný neodmítl žádost žalobce podle ust. § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., musel by ji odmítnout ohledem na ochranu díla podle autorského zákona. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Z podnětu podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán a vycházel při tom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudy ukládá ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. Soud vycházel z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen žalovaným. V souladu s ust. § 51 odst. 1, 2 s.ř.s. soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání.

Žádostí ze dne 6.3.2008 požádal žalobce Ministerstvo zdravotnictví podle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí kompletních Strategických hlukových map pro okolí letiště Praha Ruzyně a pro aglomeraci Praha, v obou případech v elektronické podobě na CD včetně textové části, s tím, že jde o strategické hlukové mapy zpracované spol. Ekola group, spol. s.r.o. na základě smlouvy o dílo č. 0029/07 a Akustika Praha s.r.o., na

základě smlouvy o dílo č. 037/07, které byly povinnému subjektu předány v listinné i elektronické podobě. Žádost odůvodnil tím, že chce získat informace o zdraví ohrožujícím faktoru v oblasti kde bydlí, přičemž daná problematika je natolik složitá, že možnost seznámení se s ní v listinné podobě na ministerstvu pouze v omezeném čase je nedostatečná a na internetových stránkách jsou pouze shrnující neautorizované informace a podle žadatele tak nejde o informaci zveřejněnou podle § 3 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. V žádosti žadatel uvedl, že pokud by povinný subjekt zastával stanovisko, že požadované informace byly ke dni podání žádosti nějakým žadatelem neznámým způsobem zveřejněny, pak uplatňuje svůj nárok podle § 6 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. a trvá na přímém poskytnutí požadované informace podle tohoto ustanovení.

Ministerstvo zdravotnictví sdělením ze dne 14.3.2008 s odkazem na příslušná ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 258/2000 Sb., a vyhl. č. 523/2006 Sb., žalobci sdělilo, že žádost posoudilo podle obsahu jako žádost o sdělení, jak ministerstvo plní svou informační povinnost dle zákona č. 258/2000 Sb., a proto žadatele informuje o tom, že do hlukových map v listinné podobě je možno nahlédnout v sídle ministerstva a v elektronické podobě na <http://hlukovemapy.mzcr.cz>.

Žalobce podal stížnost na postup při vyřizování své žádosti (stížnost ze dne 31.3.2008), v níž mimo jiné poukázal na to, že v žádosti výslovně uplatnil nárok podle § 6 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., tedy trvá na přímém poskytnutí informace. Ministr zdravotnictví rozhodnutím ze dne 28.4.2008, čj. 12017/2008 přikázal podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Ministerstvu zdravotnictví žádost o informace ze dne 6.3.2008 vyřídit s odůvodněním, že ministerstvo nepostupovalo podle § 15 odst. 1 z.č. 106/1999 Sb., podle něhož, pokud povinný subjekt, byť i jen zčásti, žádosti nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popř. o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Ministr se neztotožnil s názorem povinného subjektu, že předmětná žádost je žádostí o sdělení, jak ministerstvo plní informační povinnost podle z.č. 258/2000 Sb. Uvedl, že ministerstvo se musí vypořádat s ustanovením § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého povinný subjekt informaci neposkytne, pokud ji zveřejňuje na základě zvláštního zákona a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následující období.

Ministerstvo zdravotnictví pak dne 13.5.2008 vydalo pod čj. 9464/2008-SOZ-30.0-5.5.08 rozhodnutí, jímž podle § 15 odst. 1 z.č. 106/1999 Sb. odmítlo žádost žalobce o poskytnutí strategické hlukové mapy letiště Praha-Ruzyně a strategické hlukové mapy aglomerace Praha, a to podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., s tím, že zvláštním zákonem ve smyslu tohoto ustanovení je zákon č. 258/2000 Sb., který v ustanoveních § 80 odst. 1 písm. q) a r) povinnému subjektu stanovil povinnost zveřejňovat strategické hlukové mapy, a to nejpozději v 5letých obdobích. Tato skutečnost založila povinnému subjektu oprávnění omezit právo na informace s poukazem na § 80 odst. 1 písm. q) a r) za použití § 80 odst. 1 písm. s) zákona č. 258/2000 Sb., ve spojení s § 4 vyhl. č. 523/2006 Sb.

V rozkladu podaném proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal, že ustanovení § 80 odst. 1 písm. r) zákona č. 258/2000 Sb. ukládá ministerstvu povinnost strategické hlukové mapy veřejnosti zpřístupnit, nikoli je zveřejnit, jak vyžaduje § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Rovněž ustanovení § 4 vyhlášky č. 523/2006 Sb. se zabývá zpřístupňováním strategických hlukových map, nikoli jejich zveřejňováním. Pojmy zpřístupňování a zveřejňování nejsou zaměnitelné, jak vyplývá z ustanovení § 5 zákona č. 106/1999 Sb., kde v odst. 1 zákonodárce uvádí, co je povinný subjekt povinen zveřejnit a v odst. 2 co je povinen zpřístupnit. Zákon č. 258/2000 Sb., tak podle odvolatele není zvláštním zákonem, na základě kterého ministerstvo zveřejňuje mapy a není tedy dán důvod pro neposkytnutí požadované informace podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Požadované informace tedy nebyly nikdy ministerstvem zveřejněny ve smyslu § 3 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého zveřejněnou informaci pro účel tohoto zákona je taková informace, která může být vždy znovu vyhledána a získána, zejména vydaná tiskem nebo na jiném nosiči dat umožňujícím zápis a uchování informace, vystavená na úřední desce, s možností dálkového přístupu nebo umístěná v knihovně poskytující veřejné knihovnické a informační služby podle knihovního zákona. Žalobce dále v rozkladu poukázal na to, že požadoval kopie kompletních strategických hlukových map včetně textových částí.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Ministerstvo zdravotnictví odmítlo žádost žalobce „o poskytnutí strategické hlukové mapy letiště Praha-Ruzyně a strategické hlukové mapy aglomerace Praha“, a to podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popř. o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou

případů, kdy se žádost odloží. Ministerstvo zdravotnictví odmítnutí žádosti „o poskytnutí strategické hlukové mapy letiště Praha-Ruzyně a strategické hlukové mapy aglomerace Praha“ opřelo o ustanovení § 11 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, podle kterého povinný subjekt informaci neposkytne, pokud ji zveřejňuje na základě zvláštního zákona a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období.

Podle § 80 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ministerstvo zdravotnictví k ochraně veřejného zdraví: písm. q) pořízuje, a dojde-li k podstatnému vývoji, který významně ovlivňuje stávající hlukovou situaci, aktualizuje, nejdéle však jednou za 5 let, strategické hlukové mapy, jejichž součástí jsou mezní hodnoty hlukových ukazatelů; písm. r) zpřístupňuje veřejnosti strategické hlukové mapy, vypracované podle písmene q); písm. s) prováděcím právním předpisem upraví výpočet hlukových ukazatelů, jejich mezní hodnoty, základní požadavky na obsah strategických hlukových map a akčních plánů, jejichž součástí jsou návrhy tichých oblastí, podrobnosti týkající se způsobu informování veřejnosti o strategických hlukových mapách, o přípravě návrhů akčních plánů a účasti veřejnosti na této přípravě a o vypracovaných akčních plánech. Podle § 4 vyhl. č. 523/2006 Sb., o hlukovém mapování, strategické hlukové mapy se zpracovávají jako grafické výstupy, mapy znázorňující překročení mezních hodnot hlukového ukazatele, diferenční mapy, na kterých se stávající situace porovnává s různými možnými budoucími situacemi, a mapy ukazující hodnotu hlukového ukazatele případně v jiné výšce, než je výška 4 m nad terénem. Tyto strategické hlukové mapy zpřístupňuje Ministerstvo zdravotnictví (dále jen "ministerstvo") veřejnosti v listinné podobě ve svém sídle a v elektronické podobě na internetové adrese ministerstva.

Z citované právní úpravy je zřejmé, že ministerstvo zdravotnictví strategické hlukové mapy, tedy i žalobcem požadovanou Strategickou hlukovou mapu letiště Praha-Ruzyně a Strategickou hlukovou mapu aglomerace Praha, zpřístupňuje veřejnosti v listinné podobě ve svém sídle a v elektronické podobě na internetové adrese ministerstva. Uvedenou skutečnost žalobce v podané žalobě nikterak nezpochybňuje a oproti námitkám uvedeným v rozkladu již v žalobě nenamítá odlišnost pojmů „zveřejňování“ a „zpřístupňování veřejnosti“. Uvedené pojmy soud shodně s žalovaným správním orgánem za odlišné nepovažuje, neboť *zpřístupnění veřejnosti*, tedy předem nekonkretizovanému okruhu osob, je podle soudu třeba chápat jako *zveřejnění*. Jestliže tedy ministerstvo Strategickou hlukovou mapu letiště Praha-Ruzyně a Strategickou hlukovou mapu aglomerace Praha podle § 4 vyhl. č. 523/2006 Sb. zpřístupnilo veřejnosti v listinné podobě ve svém sídle a v elektronické podobě na internetové adrese ministerstva, pak podle soudu je dán důvod pro odmítnutí žádosti žadatele v části požadující jejich poskytnutí, neboť jde o informace povinným subjektem *zveřejněné* podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb.

Podle § 6 ods. 2 zákona č. 106/1999 Sb., pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt mu ji poskytne. Soud je v přezkumném soudním řízení vázán rozsahem žalobních námitek a žalobce v podané žalobě a rovněž ani v rozkladu podaném proti rozhodnutí ze dne 13.5.2008 čj. 9464/2008-SOZ-30.0-5.5.08 (oproti stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 31.3.2008) již neuplatnil námitku, že ve své žádosti pro případ, že by žádaná informace byla nějakým žalobci neznámým způsobem zveřejněna, trval na přímém poskytnutí požadované informace podle § 6 odst. 2 zákona o informacích; soud tedy z tohoto pohledu rozhodnutí žalovaného přezkumu nepodrobil.

Žalobce v žalobě namítá, že po povinném subjektu požadoval kompletní strategické hlukové mapy včetně jejich úplné textové části, správní orgány však část žádosti zcela pominuly a soustředily se pouze na grafickou část strategických hlukových map. Žalobce uvádí, že povinný subjekt je však povinen poskytnout veškeré informace, o která má žadatel zájem, pokud se na ně nevztahuje některý důvod omezení práva na informace, i pokud by tedy žalobce přistoupil na závěr prezentovaný v napadeném rozhodnutí, tedy že grafické znázornění hlukové mapy je přístupné veřejnosti na internetu, zůstává ještě obsáhlá textová část, kterou žalobce neobdržel.

Soud je, jak uvedl již shora, toho názoru, že v případě strategických hlukových map v rozsahu, v němž byly zpřístupněny veřejnosti podle zákona č. 258/2000 Sb. a vyhl. č. 523/2006 Sb., byl dán důvod pro odmítnutí žádosti o tyto informace dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Povinným subjektem byly v rozsahu stanoveném uvedenými právními předpisy veřejnosti zpřístupněny v listinné podobě v sídle ministerstva a v elektronické podobě na internetové adrese ministerstva strategické hlukové mapy zpracované jako grafické výstupy, mapy znázorňující překročení mezních hodnot hlukového ukazatele, diferenční mapy, na kterých se stávající situace porovnává s různými možnými budoucími situacemi, a mapy ukazující hodnotu hlukového ukazatele případně v jiné výšce, než je výška 4 m nad terénem, jak je stanoveno v § 4 vyhl. č. 523/2006 Sb., a

jak ostatně uvádí i žalovaný ve vyjádření k žalobě, nikoli však rovněž textové části strategických hlukových map, jejichž poskytnutí žalobce v žádosti o informace rovněž požadoval. Na textovou část strategických hlukových map tedy nedopadá důvod pro odmítnutí žádosti stanovený v § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Důvod neposkytnutí textové části Strategických hlukových map aglomerace Praha a letiště Praha-Ruzyně není z obsahu vydaných rozhodnutí zřejmý; prvostupňové rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného sice zmiňují požadavek žalobce na poskytnutí mapy včetně textové části, avšak část žádosti týkající se poskytnutí textových částí těchto map není ve vydaných rozhodnutích nikterak řešena.

Protože důvod pro odmítnutí žádosti dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. nedopadá na textovou část strategických hlukových map, jiný důvod neposkytnutí textových částí strategických hlukových map není ve vydaných rozhodnutích uveden a z obsahu rozhodnutí nelze dovodit, z jakých důvodů nebylo této části žádosti vyhověno, soud napadené rozhodnutí posoudil ve vztahu k této části žádosti o informace jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a podle § 78 odst. 1,4 s.ř.s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. je proto zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Soud nepostupoval podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. (*podle kterého při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout*) a neuložil povinnému subjektu poskytnout žalobci textovou část strategických hlukových map aglomerace Praha a letiště Praha-Ruzyně, neboť rozhodnutí je ve vztahu k této části žádosti o informace nepřezkoumatelné, tedy nelze, jak citované ustanovení požaduje, přezkoumat, zda nejsou dány důvody pro odmítnutí žádosti i v této části.

Soud se nezabýval tím, zda žalobcem požadované informace případně jsou chráněny autorským právem, zda obsahují důvěrné informace získané podle § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě či zda by jejich poskytnutím došlo k porušení smlouvy uzavřené se Zeměměřičským úřadem, jak na to poukazuje žalovaný ve vyjádření k žalobě. Vyjádření k žalobě není součástí žalobou napadeného rozhodnutí, v němž takové skutečnosti obsaženy nejsou a soud se proto jimi zabývat nemůže. Na žalovaném bude vypořádat se s nimi v dalším řízení a své závěry řádně odůvodnit. K poukazu žalovaného ve vyjádření k žalobě na to, že na žádost žalobce dopadá zákon č. 123/1998 Sb., soud uvádí, že žádost žalobce byla odmítnuta z jiných důvodů a žalobou napadené rozhodnutí neobsahuje žádnou argumentaci žalovaného k působnosti zákona č. 123/1998 Sb., proti níž by žalobce případně mohl brojit v podané žalobě a s níž by se pak soud byl povinen ve svém rozsudku vypořádat. Bude tedy na žalovaném, aby v dalším řízení posoudil i tuto otázku a své závěry rozvedl ve vydaném rozhodnutí.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s a úspěšnému žalobci přiznal jejich náhradu, a to za soudní poplatek v částce 2000,- Kč a za právní zastoupení žalobce advokátem za dva úkony právní služby - převzetí věci a sepsání žaloby- po 2100,- Kč a dva související paušální poplatky po 300,- Kč, dle §§ 7, 9 odst. 3 písm. f) a 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., po zvýšení o 20% DPH, tj. ve výši 5.760,- Kč. Náklady řízení celkem jsou tedy ve výši 7.760,- Kč, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, proslřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle § 105 odst. 2 s.ř.s., stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. září 2011

JUDr. Eva Pechová v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení.

Sylvie Kosková